

Bloemen & bloeien

Gaveshi Reus runt samen met zijn vrouw het tuinbouwbedrijf 'De Watertuin' in Groeningen. Aan de bloeiende Phacelia en de restanten van de oorlog in de omgeving merkt hij hoe de ontwikkeling van zijn bedrijf samenvalt met zijn persoonlijke ontwikkeling. Over die manier van groente telen wil hij graag vertellen. Als een bijdrage aan een positieve verandering in de wereld.

Ik sta er niet altijd bij stil, maar bloemen hebben een heel belangrijke rol in onze wereld. Een heel groot deel van ons voedsel is verbonden met bloemen, bloei, zaden en vruchten. Daarnaast zijn er bloemen die onze woonruimte en tuinen opfleuren, en bloemen die gebruikt worden om gevoelens en emoties uit te drukken. Ook in de dierenwereld – en dan met name die van de insecten – zijn bloemen een van de belangrijkste bronnen van leven.

Vorig jaar zaaide ik een bloeiende groenbemester mix, met daarin o.a. veel Phacelia; een prachtig kleurenpalet, letterlijk vol leven. Ik heb er met plezier doorheen gewandeld, met om me heen een gonzend orkest aan insectengeluiden. Als ik de vraag 'wil je iets schrijven over bloemen op je BD-bedrijf' op me in laat werken, dan roept dat snel de vraag bij me op waarom ik dit bloemenmengsel voordien nooit heb gebruikt. Hoe komt het dat ik niet eerder op het idee gekomen ben? Na enige tijd hierover nadenken, zie ik de lijnen in mijn persoonlijke ontwikkeling en die van het bedrijf en begrijp ik waarom het zo gelopen is.

Terug in de tijd

In het jaar 2000 kochten Annet en ik een erfpachtrecht in Groeningen. In 2002 zijn we er met onze twee kinderen gaan wonen. De grond op het bedrijf was, voordat wij er kwamen, ontzand. Dat was niet goed gedaan, met als gevolg: een dode, woestijnachtige bodem. Er groeide vrijwel niets op, behalve klaprozen. We hadden een veld vol. Op het perceel met gras/klaver explodeerde de groei van een soort schadelijke aaltjes,

Als het me teveel werd, dan zocht ik de aspergeplanten op en ging tussen de planterijen zitten

waardoor het telen van peen niet mogelijk was. Op advies van een deskundige, heb ik toen luzerne gezaaid. Dat leek te helpen, alleen: uitsluitend tegen deze ene soort aaltjes. Er kwam een andere, net zo schadelijke aaltjessoort tot een net zo explosieve groei. Als het me teveel werd, dan zocht ik de aspergeplanten op en ging tussen de planterijen zitten. Ik kon daar op die plekken voelen hoe mijn energie van onderaf omhoog getrokken werd, door het snel en sterk omhoog groeiende gewas. Het bracht me de rust die ik nodig had om weer met mijn voeten op de grond te komen. Het werd me later duidelijk dat zowel de grond als ik de weg een beetje kwijt waren ... Achteraf gezien waren we in die tijd uitsluitend bezig met overleven. Voor andere zaken was geen ruimte. Ik heb afscheid genomen van de deskundi-

ge en ben mijn eigen weg gegaan. Compost, vaste mest, champost, zwarte braak en een zeer ruime vruchtwisseling bleken op termijn de juiste maatregelen.

Energie van de omgeving

Naast de geschiedenis van de grond en mezelf, had de omgeving ook nog een eigen historie. De slag om Overloon is een niet zo bekende gebeurtenis uit de Tweede Wereldoorlog. Er is in deze contreien veel en heftig gevochten, waarbij onder zowel burgers als soldaten veel doden en gewonden zijn gevallen. De tastbare bewijzen daarvan zaten nog in de grond. Bij de herinrichting van de Loobek werden meer dan 150 explosieven gevonden. De energie van het hele oorlogsgebeuren hing nog in de lucht.

Deze oorlogsenergie resoneerde in me. Het haalde een donkere wereld in me naar boven. Met hulp van de planten kreeg ik helder hoe het huidige leven verbonden was met vorige levens. Het kostte me veel tijd en moeite om in te zien wat er gebeurd was, en dat te accepteren. Het verwerken van de daaraan gerelateerde pijn en verdriet kwamen later. In dit licht wel begrijpelijk dat het geen periode was voor bloemen en hun bloei.

Vanaf 2008 veranderde 'overleven' heel, heel langzaam en voorzichtig in een schuchtere poging tot 'leven'. De gemaakte keuzes omtrent het helen en vruchtbaar maken van de bodem leken hun vruchten af te gaan werpen. Kevers en andere insecten, muisen, mollen en wormen: ze waren er weer. En mede door de aanleg van een vijver, kregen flora en fauna nog een extra boost. Er kwam weer leven in de grond. De vroe-

ge voorjaarszon, schijnend op de bloeiende hazelaar, bracht verwondering en blijdschap bij me terug.

Persoonlijke ontwikkeling

Persoonlijke ontwikkeling is een rode draad in mijn leven. In 1977 begon ik met Transcedente Meditatie, wat in het dorp waar ik opgroeide op zijn zachtst gezegd ongewoon was. Persoonlijke ontwikkeling is voor mij een proces, waarbinnen je de tijdens het leven opgelopen beschadigingen (in opvoeding, vorige levens, door groot verlies of te-leurstellingen) – die vaak neergeslagen zijn in het fysieke lichaam – op gaat ruimen, zodat de opgedane wonden kunnen helen. Dat gaat over vergeving naar jezelf, liefdevol zijn en het accepteren van wat er in je leeft. Het niet-bewuste bewust maken is hiervan een belangrijk onderdeel. Bij mij zijn het processen die soms jaren in beslag nemen.

In praktische zin gaat het er mij vooral om te leren, c.q. te durven voelen en deze gevoelens te benoemen. Een voorbeeld: faalangst is voor mij een toestand van 'zijn' waarin de energie naar beneden stroomt. Ik ga in mijn angst (buik) zitten. Op het moment dat ik deze energie durf te voelen en voor mezelf durf te benoemen, ontstaat er ruimte voor verandering. Ik wil weten waarom er zoveel angst in me zit en ga zoeken hoe – en wat – ik moet veranderen om deze faalangst om te zetten in positieve, omhoog stromende energie.

Als de spanningen in mijn lichaam wegebben en er een gevoel van heelheid ontstaat zowel in mijn lichaam als in mijn geest, dan ervaar ik meer rust. Vooral in mijn hoofd ervaar ik

meer ruimte, en er zijn minder opdringerige gedachten. Mijn gevoel van eigenwaarde en zelfvertrouwen groeit, waardoor ik meer en makkelijker mijn eigen weg kan gaan – ook al botst dat soms met de algemene sociale waarden en normen.

Als mijn lichaam heelt kan mijn energie weer, zoals het bedoeld is, omhoog stromen. Dit in tegenstelling tot het verleden, waar alle moeilijkheden de energie juist omlaag trokken.

Ik bloei

Door het fysieke helen wordt het weer prettig om bewust in en met mijn lichaam te zijn. Het wordt letterlijk lichter om met mijn voeten op de grond te staan, en tevens sta ik voor mijn gevoel steviger. Ik voel me meer gericht, vooral in de zin van: wat wil ik verder met mijn leven? Ook op energetisch gebied ontstaat er meer focus. Ik kan soms voelen hoe de (mijn) energie vanuit mijn bekkenbodem naar omhoog gaat en onderweg naar boven de energiecentra (chakra's) aanraakt. Wanneer deze energie zich ontwikkelt, sterker wordt, dan voel ik hoe mijn lichaam gedragen wordt. Een uiterst prettige ervaring en een blij gevoel, tot in mijn ziel, dat het fijn is om mij te zijn. Ik bloei.

De volgende stap bestaat uit het leren voelen van mijn chakra's. In een geheel lichaam vinden zij weer hun eigen plek, draai en kleur. Als dit gebeurt in al je chakra's, dan versterken zij elkaar energetisch en vormen ze, met hun regenboogkleuren, tezamen het licht in mij. Dit is het licht waarin ik graag wil leven en van waaruit ik mijn dingen wil doen. Voor mij resoneert dit licht met het

licht van de Schepping en ik voel me één met die Schepping; een deel van het grotere licht. In dat licht durf ik er op te vertrouwen dat ik kan 'zijn'. In dat licht ontstaat het helder voelen, horen, zien en doen.

Het is mijn zielsverlangen om mijn licht in deze wereld te realiseren; van daaruit wil ik mijn bedrijf leiden. In het licht van 'er mogen zijn' mijn gewassen telen: een kwaliteit die ik graag wil delen met anderen – en dan vooral met de mensen die van mijn geteelde groenten eten. Het is mijn bijdrage aan een positieve verandering in de wereld.

Gaveshi Reus